

MOZSGÓ

BOLDOG KARÁCSONYT

KOVÁCS ZSOLT VILMOS POLGÁRMESTER

KARÁCSONYI AJÁNDÉKCSOMAGOK

A karácsonyi ünnepek közeledtével az Önkormányzat élelmiszercsomaggal kedveskedik minden családnak, valamint a 14 éves kor alatti gyermekeknek. A csomagokat még az ünnepek előtt megkapja minden háztartás. A mozsgói bölcsőde és óvoda a karácsonyi ünnepeket bensőséges körben ünnepli. A fa alá kerülnek az önkormányzat által megvásárolt játékok a kicsik legnagyobb örömére.

Még egy karácsonyi ajándékot kapnak az óvodások és az iskolások: az ovisok meleg pulóvert, az iskolások melegítő együttest kapnak MOZSGÓ felirattal, ezzel is növelve településükhöz való kötődésüket.

BÉKÉS, MEGHITT, BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁN

Mozsgó Község Képviselő-testülete:

KOVÁCS ZSOLT VILMOS POLGÁRMESTER

MODENSZIEDER JÁNOS ALPOLGÁRMESTER

MEGYERI KÁZMÉRNÉ

HAMRÁK TÜNDE

MATUS ATTILA

DR. SZILAS TAMÁS JEGYZŐ

és az újság szerkesztősége

TÁJÉKOZTATÁS A SZOCIÁLIS TÚZIFA TÁMOGATÁSRÓL

Tisztelt Lakosság! A szociális tűzifa támogatásról szeretném Önöket tájékoztatni. Mozsgó Önkormányzata kiemelten kezeli a szociális célú támogatásokat, egész évben támogatjuk a rászorulókat.

Ennek egyik fő eleme a tűzifa támogatás. Minden évben benyújtjuk a pályázatot a Belügyminisztérium felé; 2021. évben 215 m³ tűzifa mennyiségre nyertünk támogatást, amely összeg 4.490.440.- Ft. Sokan nem tudják, hogy a fát sem ingyen kapjuk, a teljes összeghez az önkormányzatnak még hozzá kell tenni. Az önkormányzatot terheli: a tűzifa községünkbe szállíttatása, az önrész és a családokhoz való kiszállítás, amely még további 1.600.000.- Ft.

Örömmel jelenthetem be, hogy a képviselő-testület úgy döntött, hogy mindenki, aki beadta a kérelmet, fog tűzifát kapni. Döntés született abban is, hogy a Mozsgón élő közfoglalkoztatottak (közfoglalkoztatott családok) 2 m³ fát kapnak, a többi család 1 m³ -t, így 150-160 mozsgói családot fogunk támogatni.

ILLATOK, FÉNYEK, TALÁLKOZÁSOK!

Bege Amália

Az adventi időszak mindenki számára a készülődés, a várakozás és a remény időszaka. Lelkileg is felkészülünk valami csodára, ami karácsonykor történik. A négy gyertya (hit, remény, öröm, szeretet), amelyet meggyújtunk vasárnaponként, ezt jelképezik. Már hagyomány a mi falunkban is, hogy adventkor koszorút állítunk, összejövünk, beszélgetünk.

Az idei évben új helyszínt, a Kápolnát választottuk. Ebben a gyönyörű környezetben, helyeztük el a feldíszített fenyőt, a mézeskalács Betlehemet és mellette az adventi koszorút. A halk zene, a forralt bor illata mind a karácsony közeledtét súgja.

A három adventi vasárnapon sokan jöttek el együtt ünnepelni. Minden alkalommal meglepetéssel készültünk. A látogatók kóstolhattak finom mézeskalácsot, meleg teát, volt sült gesztenye. Most első alkalommal, kézműves vásár is volt, a látogatók nagy öröme, adventi koszorúk, díszes kaspók, kézzel varrt filcfigurák, egyedi mézeskalács, habcsók és sok-sok finomság színesítette a vásári forgatagot. Bent a Kápolnában karácsonyi dalokkal kedveskedtek a Nyugdíjas klub tagjai.

A Kápolna mellett felállított koszorún már ég a harmadik gyertya. A harmadik vasárnap Kanyar Jennifer csodálatos hangjával újból elkápráztatott bennünket. A zene hangjára Kiss Tamara és Szójkó Gábor Guidó, a Kapronczai tánciskola növendékei táncoltak.

Az utolsó gyertyagyújtáskor szintén a zenéé a főszerep. Németh Csenge fuvola- és Vass Ágnes hegedűművész koncertezik. (Fotók Ken Owen)

EGY PERC CSENDÉRT

Rigó Tünde

Zsuzska a hosszú függöny mögé elbújva leste a kinti világot. Éjszaka volt, a holdfénye szikrázott a lassan szállingózó hópelyheken. Elbűvölten nézte a csillámló csodát. Az esti mese még ott élt benne, hatalmas képzelete a hópelyheket gyémántporrá varázsolta, a ház előtti kicsiny kertet bevilágító hirtelen felgyulladó narancs színű lámpa pedig a tűzokádó sárkány mindent felperzselő lángcsóvájává vált. A lassan begördülő autóban ülő apja láttán ujjongó lelkesedést érzett, hős lovagnak tetszett a szemében, aki egyenesen a sárkány hatalmasra tátott, sötét szájába lovagolt ezüstpáncélos paripáján. A kapu becsukódott, elaludt a tüzet idéző lámpa, és a kocsí fény-szórói is becsukták világító szemüket, helyettük a garázsban gyulladt fel a sápadt fény. Az apja kiszállt, a csomagtartóból egy jó nagy dobozt emelt ki mielőtt lezárta mindent. Zsuzska legszívesebben rohant volna elé, hogy apja felkapja és szédítő forgásban ölelje magához, de büntetésben volt. Neki már aludnia kéne, nem is szabadott volna látnia, amikor megérkezik. Kis szíve összeszorult, szomorúan, duzzogva bűjt vissza a paplan alá, és kihűlt talpacskáit gondosan bebugyolálta a régi plédjébe. Este hisztizett, mert fenn akart maradni, amíg hazaér az apukája. Tudta, hogy nem szeretik, ha hisztizik, mégis megpróbálta. Anya azt mondta, ezért most nem fog kapni ajándékot, és a Jézuska is vissza fogja vinni a karácsonyfát. Nyugtalan lett, kibűjt az ágyból, nagyon óvatosan elindult a szobájából, ki a folyosóra, a szomszédos ajtón át belépett a régi szobájába. Az ismerős illat megnyugtatta zaklatott kis lelkét, mégis lebiggyedt a szája, sós könnycseppek gördültek le arcán. A rácsos kiságyhoz lopakodott, kezecskéjével megérintette húga

apróska ujjait.

– Babuka, most nagyon haragszol rám? – súgta halkan. – A Jézuska vissza fogja vinni miattam a karácsonyfát, pedig olyan nagyon szép, és te még nem is láttad. Képzeld, egy angyalka van a tetején, és sok-sok-sok kis lámpa, piros, meg sárga, és kék is, és villognak, és nem szabad hozzányúl- ni semmihez, csak nézni szabad a szemeddel. Meg van rajta dió, nagyon fényes, és nem lehet megenni, meg fenyődobozok, és kicsi madarak is, szaloncukor, meg hosszú-hosszú nyaklánc körben, szebb, mint anyué, és sokkal hosz- szabb...

– Ne haragudj, hogy rossz voltam, Babuka! Én nem akartam, csak annyira hiányzik apu, már három egész napja nem volt itthon! – mondta egyre sírósbab hangon, felemelt ujjával is jelezte a rettenetesen sok napot, amíg nem láthatta az apját. – Anya azt mondta, nagyon rossz vagyok, és lehet, apa így haza sem jön majd, de én láttam ám, hogy hazajött! De biztosan ő is haragudni fog rám, mert miattam a Jézuska visszaviszi a karácsonyfát, és ha ilyen rossz testvér vagyok, majd te is elmész, mert nem akarsz a testvérem lenni. De te jó Babuka vagy, a te ajándékokat biztosan nem viszi vissza a Jézuska, de ha mégis, majd, majd odaadom az egyik babámat neked! A legszebbet, Ginit, jó? Csak ne haragudj rám, ne menj el tőlünk!

Folyamatosan, egyre erősebb hangon beszélt, nem vette észre apját, aki az ajtóban állva megren- dülten hallgatta utolsó mondatait.

– Zsuzska, kicsi csillagom! – Könnyes szemmel tette meg a né- hány lépést a megrettenve álló gyerekekhez, karjába kapta, szoro- san magához ölelte.

– Apa... Rossz voltam... A kis- lány apja nyaka köré fonta karjait

és zokogásban tört ki.

A férfi úgy ringatta hüppögve síró lányát, mint kisbaba korában, próbálta mielőbb megnyugtatni.

– Nem viszi vissza a Jézuska a fát és az ajándékokat sem, a hugit meg végképp nem viszi innen sen- ki sehová! Ne sírj, kicsikém! Anya biztosan csak nagyon fáradt volt, és egy kicsit meg akart ijesz- teni, hogy végre fogadj szót neki. – A felcsillanó szemekbe nézve szíven ütötte a gondolat, mennyi nehéz és rossz érzéssel birkózha- tott a kislány már órák óta. Visz- szagondolt a gyerekkorára, és egyre szorosabban, védelmezőb- ben ölelte a kis testet. Felvette a mozgolódni kezdő kisbabát is, és mindkét lányát magával vitte a nappaliba. Bekapcsolta a kará- csonyaizzókat és letelepedett a fotelbe, a picit a babahordozóba fektette, Zsuzskát az ölébe ültette. A kimerült kicsi lány egész testé- vel hozzásimult, apja közelsége és szeretete megnyugtatta, gyorsan elaludt. Péter nézte a lányát, és gondolkodott. Hallotta a lejáró mosógép csengetését követő mo- toszkálást, majd néhány perc múl- va a csendes, közeledő lépteget. Felesége kezei gyengéden simul- tak a vállára, előre siklottak, ösz- szefonódtak a mellkasa előtt, arca az övéhez simult. Halk hangja simogatásként hatott kimerült ide- geire.

– Mindjárt végzek mára, már csak Babukát kell még egyszer meg- etetni. Azt hittem lefekszel, fáradt lehetsz már nagyon.

– Fáradt vagyok, de nem számít. – felelte a férfi. Megsimogatta a felesége kezét, megcsókolta az arcát.

– Te is legalább olyan kimerült lehetsz, mint én, másképp eszedbe nem jutott volna ilyen hülyeségek- kel tömni a gyerek fejét.

– Jaj, Zsuzsim! Méghogy a húga elmegy, meg visszaviszi a fát a Jézuska...

– Mit mondtam? Én? Ja... Áhh, az csak ostobaság! – halkan felnevetett, és legyintett a nő. – Nem akarta abbahagyni a visítózást, és hirtelen eszembe jutott, hogy anyám valami ilyesmivel szerelt le engem régen. Mindig bevált, persze csak amíg kicsi voltam.

– Nem ostobaság. Indokolatlan félelmet ültetett el benne. – Látva a felesége reakcióit, rájött, hogy több elzárt emlék kéredezkedik a felszínre, sok beszélgetés vár rájuk.

– Gondolj vissza a gyerekkorodra, és ami rossz érzéseket keltett benned, azt ne kövesd el te is. Nem véletlenül rejtetted el az emléket magadban. – fejezte be halkan. Kinyújtotta a kezét, közelebb húzta, a fotel karfájára ültette. Összebújva nézték a fát, a szeretetet jelképező színes fényeket.

– Zsuzska elhitt mindent, amit mondtál neki. Kicsi még, nem tud különbséget tenni mi valóság és mi nem.

Megtört, mélységesen fáradt volt a hangja. Zsuzsa érezte, hogy Péter valami miatt még érzékenyebb, mint máskor, ezért elkezdte kérdegetni.

– Mi történt, miért kellett egy nappal tovább ott maradnod? Péter egy ideig hallgatott, majd

nagy levegőt vett.

– Jól sikerült a műtét ami miatt odamentem, minden esélye megvan a gyereknek, hogy egészségesen élhessen. Már indultam a reptérre, amikor telefonáltak, hogy menjek vissza a klinikára. Behoztak két kislányt. Autóbaleset. Nem sikerült... A kisebbik nem...

Zsuzsa szorosan átölelte a férjét, ujjai a kislánya ruhájába markoltak, nem tudta visszatartani a sírást. Aznap éjjel mindkét gyerek velük aludt, nem tudta elengedni őket maga mellől.

Reggel Zsuzska kis szemeit tágra nyitva nézte a szüleit: jobbról anya, balról apa, és ő köztük, a nagy ágyon, ahová nem volt szabad felmásznia. Nagyon-nagyon jó akart lenni, hogy sokáig ott maradhasson, de olyan izgatott lett, hogy nem bírta ki mocorgás nélkül, és néhány pillanat múlva megszeppenten nézett anyja kék szemeibe. De meglepetésére nem kapott ki. Anyukája a karjába vette, és ő hozzábújhatott a puha, meleg ölelésben, ahol annyira szeretett lenni. Azt hitte, álmodik, kacagós boldogság áradt szét benne. Alig néhány perc múlva Péter is felébredt, a nevetős birkózás zajára válaszul a kisbaba követelőző sírással jelezte, hogy igényt tart az anyjára.

Péter felkapta Zsuzskát, kivitte a karácsonyfához, ami alatt a

kislány meglátta a sok kis díszes csomag mellett a nagyot, és rajta a nevét. Még nem tudott olvasni, csak tavasszal lesz ötéves, de felismerte, hogy azok a nagy színes betűk rajta az ő nevét jelentik. Csillogó szemekkel, izgatottan ugrálva, tapsikolva sikongatva nézett fel az apjára.

– Péter elnevette magát.

– A tiéd, nyisd ki!

– Ezt nem is a Jézuska hozta. – sustogta hirtelen a kislány.

– Egy kicsit segitettem neki. Tudod, kincsem, karácsonykor nem csak a Jézuska ad ajándékot, hanem mi is adunk egymásnak, hogy mindenki érezze, mennyire fontos nekünk, hogy szeretjük. Az a legfontosabb, tudod, a szeretet. Az, hogy te szereted a hugit és minket, és anyával mi is szeretünk titeket. Ugye, Zsuzsám? – ölelte át szorosan a gyerekkel a karján mellé lépő feleségét.

Zsuzska felnézett, ott hagyva a félig kibontott csomagot, mindkét karját felnyújtva kapaszkodott fel szüleihez a közös ölelésbe. Ő megfogalmazni még nem tudta, de érezte, hogy az ajándék nem is olyan fontos, az megvárja, az ölelés ezerszer többet ér. A karácsonyfa vidáman villogó fényei színesre festették a reggelt, a szeretet színesre festette a világot.

KÖNYVTÁR

Évek óta részt veszünk a cipősdoboz akcióba közösen a Csorba Győző Könyvtárral, mert fontosnak tartjuk, hogy támogassuk a rászoruló gyerekeket. Az idei évben is küldtünk ajándécsomagokat, melyet Bali Máté hálózati referensünk szállított be a Pécsre az adománygyűjtő helyre.

A GYERTYÁK MELEGE

Tormási Vyktória

A házak egymás mellett sorakozva várták, hogy a tél beköszöntével bensőjükben a karácsony hangulata felmelegítse a rideg falakat. Egy kis falu aprócska háza felé araszolt egy idős, ősz hajú ember, bakancsa alatt ropogott a frissen hullott fehér hó. Az ajtón belépve frissen sült almás pite illata csapta meg orrát, jóleső meleg terjedt szét fázós testén.

– Róza – hallatszott nagypapa kiáltása, amint belépett a dermesztő hidegből, hogy kisunokája ölelése még jobban felmelegítse őt ezen a fagyos estén úgy, mint a kandalló perzselő tüze. Róza csillogó szemmel szaladt felé s üdvözölte őt. Csilingelő hangja akár a karácsonyi csengő körbeölelte a teret, s boldogsággal hintette be az egész házat.

– Ajándékot hoztam neked – mondta széles mosollyal nagypapa, mire a kislány örömtáncot járt. Szerette a meglepetéseket, s nagypapa mindig különlegességekkel ajándékozta meg őt.

Egy adventi koszorút húzott elő, hatalmas kabátja alól. Az örökzöld fenyőágak között négy gyertya magasodott, három lila és egy rózsaszínű. Róza izgatottan szemlélte a különös ajándékot, nagypapa az asztalra téve meggyújtotta az első lila gyertyát.

– Karácsonyt megelőző négy vasárnapon, négy anyalka száll a földre, hogy begyűjtsék mindazon jóságokat, melyeket az emberek évközben talán elfeledni vélnek. Ilyenkor az angyalok egész évre raktároznak a csodákból, hogy aztán év közben az emberek elé tárhassák azokat, és eszükbe juttassák mi is az igazán lényeges a világban. Ez az ünnep a szeretet és az összetartozás jelképe, ilyenkor mindenki elfelejti a haragot és a keserűséget. Az angyalok ezekből az érzésekből táplálkozva egész évben igyekeznek az embe-

reket emlékeztetni arra, mi is az igazán fontos az életben.

Miután nagypapa meggyújtotta az első gyertyát, apró lángja fényárba borította a kicsiny szobát, Róza szemében pedig ámulat villant.

– Első vasárnap éjszaka a Hit anykala érkezik a földre, - magyarázta nagypapa az érdeklődő kislánynak - apró zsákjában begyűjti az emberekben lakozó hitet, hogy később ebből táplálkozva festhesse tiszta égszínkékre az eget. Minden borús nap után, tiszta ég jő, s ekkor van szükség igazán a hitre, hogy ne csüggedjünk, ha esik az eső, csak várjuk meg, hogy kitisztuljon az ég. Mert az eső is fontos ahhoz, hogy a világ fejlődni tudjon.

Ezután minden vasárnap este meggyújtottak egy gyertyát, és nagypapa mesélt az anykáról, aki akkor érkezik hozzájuk.

– Második vasárnap éjszaka – kezdett bele meséjébe nagypapa - a Remény anykala érkezik hozzánk, hogy a remény színeivel festhesse csodaszépre a szivárványt. Az eső és a napfény alkotja a csodát, amit szivárványnak nevezünk, s ebben minden alkalommal reménykedhetünk. Hiszen a remény az, ami megszínesíti a szürke hétköznapiakat, ahogy a szivárvány magasodik az eső áztatta föld fölé.

Róza már izgatottan várta a harmadik vasárnapot, és a hozzá tartozó angyal eljövételét.

– Harmadik éjszaka az Öröm anykala serlegébe gyűjti a kacagást, hogy szomorú napokon csengettyű szóval dalolhassa fülünkbe az öröm édes dalát. Olyankor mindannyian elkeseredünk, s az öröm elhagy bennünket. Akkor egy apró csengettyűszóval emlékeztetted magad arra, hogy az öröm mindig felülkerekedik a bánaton, s a szomorúság soha nem vet sá-

rat örökké a szívünkben, mert az anyalka serlegével a csengettyűszóra megjelenik, s boldogsággal hinti be a bánatos szívet. Az öröm anykala mindig eljön, csak türelmesen kell várni rá, hiszen a világban rengeteg dolga van, s időbe telik, hogy hozzád is elérkezessen. De ha türelmesen és kitartóan vársz rá, s nem feledkezel meg Hit és Remény testvéréről sem, akkor biztos lehetsz benne, hogy ha eljön az idő, bekopog hozzád amikor itt az ideje.

Negyedik, egyben utolsó napon, a karácsonyfa mellett, az egész család körében Róza oda-szaladt nagypapához és kérlelni kezdte.

– Nagypapa, nagypapa! Mesélj nekem a negyedik anykáról. Ki érkezik hozzánk ma éjszaka?

Nagypapa széles mosollyal vette ölébe a kislányt, s elmesélte neki, melyik anyalka is érkezik hozzájuk ezen a különleges éjszakán.

– Negyedik éjjelen a Szeretet anykala leng a karácsonyfa fényei körül, begyűjtve mindazt, amit évközben oly sokszor elfeledünk, hogy aztán a napsugarak melegével olvaszthassa fel a fagyos szíveket és a házakba újra beköltözhessen a jóság és a szeretet.

Róza csillogó szemében a gyertya lángja pislákol. Benne még minden anykala ott lakozik, de idővel az ő anykái is szárnyra kelnek, s akkor érkeznek vissza hozzá, mikor a legnagyobb szüksége van rájuk. De az anykák mindig eljönnek, soha ne feledkezzünk meg létezésükről, hiszen ha az angyalokat elfeledjük, szárnyuk elveszik, s nem tudják körbeszállni a világot, hittel, reménnyel, boldogsággal és szeretettel megajándékozni az egész világot, akkor, amikor a legnagyobb szükségünk van rá.

EGY IGAZI CSODA

TORMÁSI VYKTÓRIA

Barátságosan pattog a tűz az erdei kunyhó kandallójában. Szokatlan látványt nyújtott, hisz se a kunyhó az erdőben, se a pattogó tűz nem volt túl divatos már akkoriban. Jankó mégis szeretett a nagypapához jönni, ide az erdei ösvény végén fekvő egyetlen elhagyott házikóba. Ahol kakaó illat itta körbe a falakat, s mókusok bolondoztak a vén tölgyfa alatt. Nagypapa szemüvegét vörösre festik a lángok, bölcsen csillogó szeme már sok mindent látott. Sokat, de ilyet még nem, mi most kavargó körülöttünk. Bár az erdő mélye védelmet nyújt sok mindentől, mégsem tud teljes pajzsot alkotni a rosszindulat és a gonoszság ellen. Ide menekülök, mikor már sok a világ. Nagypapa mindig azt mondja nekem én nem vagyok igazán ide való, ebbe a világba. Túl tiszta és túl jószándékú a lelkem ahhoz, hogy túrni tudja mindezt. Elgondolkodva figyelem őt, ahogy a tűzbe mered.

Mond csak, nagypapa – kezd bele félénken, hiszen a kérdés, amit készülök feltenni nem biztos, hogy valaha válaszra talál. De nagypapa olyan okos, talán meg tudja nyugtatni háborgó lel-

kem, ami miatt ide szaladtam újra hozzá napokkal ezelőtt. Mindig szívesen fogad, s számomra ez a biztos menedék.

– Te láttál már csodát? Hiszel benne?

Nagypapa pipafüstje olyan magásra szállt, akár elmesélhetne volna azt is, mi volt, s merre járt. Nézem a táncát, hogyan lengi be a teret, öleli magához a levegőt, s a szunnyadó emlékeket. Teljesen belefeledkezem ebbe a látványba. Nagypapa érces hangjára meg is rezzenek.

– Hogy láttam-e már csodát? - mosolyog hófödte bajusza alatt.

– Gyere ide, elmesélem milyen volt régen a világ.

Érdeklődve figyeltem őt, ahogyan mindig. Mély orgánus hangja nyugtatóan hatott zajoktól csengő fülemnek.

– Tudod kis unokám - kezd bele merengve - volt egy világ melyet még a Hold is fagyosan figyelt, remegve. Lesz-e újra tavasz, kacag-e újra süvítőn a boldogság. S elillan-e ez a megátalkodott kapzsi világ? Hold zokogva figyelte, s a Napot egyre csak kérlelte. "Tégy valamit ó bölcs napvilág, nem pusztulhat el minden boldogság minden színes virág."

A Nap egyre csak haragudott, égetett s perzselt, nem hitte el, hogy a világ még egy esélyt megérdemel. De a Hold addig kérte, fohászzkodott szüntelen, míg a Napnak megesett a szíve a földi emberen. Legyen hát, adok még egy esélyt, de a bűnhődést el nem feledem, legyen ez intő jel magának az emberiségen. Legyenek hát egymásra utalva, döntsenek ők győzelemre születtek vagy kudarcra. Tudják meg milyen félni s féltetni. A legnagyobb szeretetet s odaadást el nem veszíteni. Fogjanak össze együtt mindenkiért, hogy újra nyílhaszon tavasz virága az emberekért. Belenyugodott hát a Hold, hogy ennél többet a Nap nem ad. Könnyfátyolos szeme figyelte, miként élnek meg földi lények a veszedelmet.

S csoda történt nem is aprócska. Szívek, lelkek kapcsolódtak össze újra. Megcsillant a remény hajnala, s a Nap se izzott már annyira. Csoda volt ez kisunokám - mereng borúsan nagypapám - hogy az ember ez a kapzsi elme, összefogott végül s nem lett néki veszedelme.

– Bárcsak igaz lenne a meséd – sóhajtok bánatosan.

Nagypapa elmélázva figyelte a tüzet.

– Minden mese igaz lehet. Mi alakítjuk a meséket és a valóságot.

Néhányunknál ez az év sem úgy fejeződött be, ahogy kezdetekkor elképzeltük. Ezek a csalafinta évek, remény-nyel telve, álmokkal kezdődnek, s időközben terveink elhalványulnak, a végére pedig megelégszünk egy aprócska sóhajjal, melyet a gyertya izzó fénye felett lehelve, adunk ki magunkból. A gyertya elillan, s mi azt mondjuk majd a következő év jobb lesz, majd jövőre több álmat valósítok meg, majd jövőre jobban küzdök, jövőre minden más lesz. Pedig ezt az évet is mi alkottuk, mi teremtettük olyanra, amilyen volt. Tetteink súlya beleivódik a mindennapok sűrűjébe, olyan világot alkot, melyet magunk mögött hagyva, cseppnyi örömmel, de temérdek bánattal fűszerezve hagyunk el. Az év utolsó napja nem megváltás, nem egy újabb lehetőség. Csupán az emberek gondolnak rá mágikus erővel. Egy fordulópont mikor magunk mögött hagyunk valamit egy új, egy jobb reményében. De ez a jobb bármikor elkövetkezhet. Csak rajtunk áll mit hozunk ki a mából, a holnapból, a jövő évből. Minden apró kedvesség, öröm, figyelmesség színesebbre festheti a borongós eget.

Vigyázzunk egymásra, figyeljünk oda egymásra.

Kellemes Ünnepeket Kívánok és Örömeiben Gazdag Boldog Új Évet!

SZÜLETÉS

„Egy baba. Meglepetés.
Maga a tökély. A legújabb a világon.
Milyen pirinyó, de titkokkal teli.”
/Pam Brown/

2021. 12. 06.-án megszületett Bihari Heléna (4520 gr, 60 cm). Szülei Dóra-Varga Viktória és Bihari Dávid. Mozsgó Árpád utca 47. alatti lakosok.

Gratulálunk a boldog szülőknek, nagyszülőknek, hozzátartozóknak.

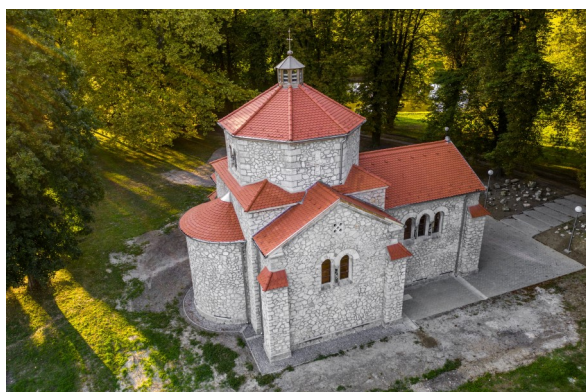
Kívánunk jó egészséget, sok örömet a gyermek felneveléséhez.

A BIEDERMANN KÁPOLNA BEJELENTKEZÉSSSEL LÁTOGATHATÓ!

DECEMBER HÓNAPBAN:

2021.12.18. Kántor Éva Tel.: 30/5779129
2021.12.27. Horváthné Berta Ildikó Tel.: 20/4068685
2021.12.28. Kántor Éva Tel.: 30/5779129
2021.12.29. Sánta Róbertné Tel.: 30/8653404
2021.12.30. Horváth Bernadette Tel.: 20/2722615

HÉTKÖZNAP bejelentkezés a könyvtárban
8.00-15.00 óráig. Tel.: 06/73 344 060

„Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb,
ha megtöltöd a hétköznapiak néhány percét
a rendkívülivel, az emberivel, tehát az ünneppel.”
/Márai Sándor/

KÖSZÖNTÉS

December

Eisenberger Györgyné Kolozsvári u.
Götz Csaba Árpád Árpád u.
Hamrák Sándorné Alsóhegy
Horváth Józsefné Kolozsvári u.
Illés Józsefné Árpád u.
Maróczi Lászlóné Jedinka szőlőhegy
Pap Imréné Petőfi u.
Pölcz István Tamásné Zrínyi u.
Takács Mihályné Mátyás k. u.
Várdai Miklós Árpád u.
Varga Jánosné Petőfi u.

Köszöntjük Mozsgó község
70. életévét betöltött lakóit.

Kívánunk egészséget, boldogságot,
tartalmas nyugdíjas éveket!

SZENTMISE

2022. január 1. szombat 9.00 óra

HALÁLOZÁS

Velez Istvánné szül.: Patai Mária (Mozsgó, 1937. 09. 14. an.: Mihály Anna) volt Mozsgó, Petőfi u. 15. sz. alatti lakos meghalt 2021. december 03. napján.

Kovács László (Somogyapáti, 1930. 07. 28. an.: Kovács Mária) volt Mozsgó Árpád u. 7. sz. alatti lakos meghalt 2021. december 08. napján.

Nyugodjanak Békében!

Jobb adni, mint kapni?

Horváth Betty

Az ünnepek közeledtével mindannyian érzékenyebbé és nyitottabbá válunk mások szükségletei iránt. Mintha figyelmesebbek lennénk a körülöttünk élőkkel, legalábbis a környezetemben ezt tapasztalom.

Azt gondolom, hogy ez már általános, bölcs szokássá is vált. A körülöttünk lévő világban zajló különböző akciók, összefogások, gyűjtések, felhívások, adományozások sokasága invitál minket, vezet az adakozási lehetőségekhez, a tv-ben, rádióban, az interneten, az utcán, a boltban, a pénztárnál, mindenhol. Nemzetközi adatok szerint a támogatások harmada az év utolsó hónapjához köthető.

De miért is tesszük ezt? Hogy is alakult ki a mondás, hogy „*jobb adni, mint kapni*”? Milyen folyamatok zajlanak bennünk ilyenkor? A népi bölcsesség hátterét igazolja-e a tudomány? Ezekre a kérdésekre kerestem válaszokat.

Mióta társadalomban élünk, sőt azt is mondhatnám, mióta világ a világ, a humanitárius tevékenység az életünk része. Az emberi jószág eredendő, erényes viselkedésünk bensőnkől jövő késztetés. Alapvető szükséglet, hogy segítsünk másoknak. Még a mostani rohanó világunkban is karácsony közeledtével szívesebben adunk nemcsak a szeretteinknek, hanem idegeneknek is, még úgy is, hogy nem tudjuk, kihez kerül adományunk.

Önmagunkon is tapasztalhatjuk a jótékonykodás jótékony hatását, testünkön és lelkünkön egyaránt. Feszült testünk ellágyul, zaklatott lelkünk kisimul. Oldódik a stressz, erősödik az immunrendszerünk. Ugyanis ilyenkor fokozódik bennünk a dopamin termelés és lebom-

tás, testünkben oxytocin, azaz boldogsághormon szabadul fel. Akár pénzzel, akár idővel vagy odafigyeléssel ajándékozunk meg másokat, abból mi is profitálunk. Sokkal nagyobb mértékben, mintha önmagunkra költenénk ugyanakkora összeget. Nő az önbecsülésünk, csökken a stressz-szintünk, és adott esetben a környezetünkötől is elismerésre számíthatunk. Amikor segítünk valakin, jobb embernek érzem magam. A jótétemény felemelő érzés. Ilyenkor nem gondolok a saját szükségleteimre, elegendő a hormonok áramlása fizetségként. Kapcsolódom másokhoz, közösséget vállalok, a visszajelzések is azonnal érkeznek, hiszen láthatjuk, tapasztalhatjuk mások örömét, meglepedettségét.

Az igazi jótékonyosság többet jelent, mint pusztán ajándékot vagy adományt adni. Ha úgy vesszük minden jó cselekedet az. Vízet adni annak, aki szomjas, ételt adni, az éhesnek, bátorítani azt, aki elkese-redett ez mind jótékonyág. Kedvesnek és szeretetteljesnek lenni másokhoz, nem fáradtság, megbo-csájtani a minket ért sérelmeket, az is belőlünk áradó jócselekedet. A nagylelkűség sem pénzben kifejezhető adomány. Leszögezhetjük, jó adni mindezeket. Assisi Szent Ferenc híres megállapítása: a szeretet az egyetlen jószág, amelyből minél többet adunk, annál több marad. Mindig újratöltődünk általa és vele.

Az adakozáshoz való viszonyunkat elsősorban tanult mintaként alakítjuk. Jellemzőbb a több gyermeket nevelő családokban a bőkezűség, mint ahol egy gyermek van. Ám a vagyoni helyzet nem befolyásoló tényező általában. Hiszen, aki már megtapasztalta a nélkülözést, az tudja csak igazán, milyen nagy segítség lehet az adomány. A legújabb genetikai kutatásokkal felfedeztek hozzáköthető gént, a COMPT-gént, akiknél emiatt több dopamin bomlik le, ők sokkal adakozóbbak. Mi minden nincs kódolva ezekben a mikroszkopikus részecskéinkben! Érdekes a

„jótéltétel” fogalom tudományos bizonyítéka.

Ő, persze mint mindennek az adakozásnak is vannak árnyékos oldalai. Léteznek olyan szélsőségek is, amik már betegesek. Vannak, akik megfontolt jó cselekedet helyett szétesztják mindenüket, tekintet nélkül családjukra, függőként ajándékoznak, mintha drogoznának. Vagy épp magamutogatásba, önzésbe torkollik, mert olyan divatos jótékony emberként tetszelegni.

Van az éremnek másik oldala is. Az adományok kérése, az adománygyűjtés elindítása sem könnyű feladat. Nekem ezzel van a legnagyobb problémám. Neveltetésem szerint, nem célszerű, illendő a segítségkérés. Mindent önállóan kell megoldani. Szüleimtől ezt tanultam. Így gyakran jut eszembe Nagy László versének néhány sora: „*adjon az Isten...- nekem a kérés nagy szegyen, adjon úgyis, ha nem kérem.*” Gyorsan el kell ezt hessegetnem. Nem engedhetem meg, hogy funkciómban ez a gondolat hátráltasson. Igen is ki kell mondan, meg kell fogalmazni a kérést és megfelelő platformokhoz el is juttatni, bízva az adakozók jótékony hozzáállásában.

Úgy gondolom, megbizonyosodhatunk a segítségadás, adakozás, jótékonykodás többrétű pozitív hatásáról. Teljesen biztos vagyok benne, hogy jobb adni, mint kapni. Azontúl, hogy boldogabbá tesz minket, egészségesebbek is lehetünk! Javaslom mindenkinek, hogy az ünnepek után is a jótékonykodás, ajándékozás maradjon meg jó szokásunkként!

Emlékek egy régi karácsonyról

Bege Amália

Amikor visszagondolok a régi karácsonyokra, mindig a hatalmas hó, a hideg jut eszembe. A fenyőt minden családnál állítottak, de nem azon volt a hangsúly, inkább a közös ünneplés és a hagyományok ápolása volt a fő szempont. Szerintem a várakozás volt az, ami kitöltötte napjaikat már decemberben.

A nagyobbak, akik már sok mindent tudtak, részt vettek a készülésben is, diót festettek aranyra, szaloncukorra madzagot kötöttek, almát fényszerűsítettek. A fenyő a közeli erdőkből jött, arra került a dió, alma, szaloncukor, kevés kis dísz és csillagszóró. Szenteste miután mindenkinél volt az „angyal”, (nálunk csakis az járt), a gyerekek felkerekedtek és elindultak a faluba a rokonokhoz, ismerősökhöz kántálni. Csak úgy ropogott a csizma alatt a hó, csípte a hideg az arcokat, de mosoly és jókedv mindig volt. Nemcsak az ajtóknál, hanem az utcán is végig énekeltek, megállva egy-egy háznál és megcsodálva a karácsonyfát. A kisebbeket a szüleik vitték szánkón vagy rodlin, hogy ők se maradjanak ki a jóból. Voltak, akik szánon közlekedtek, két ló befogva, az üléseken hatalmas meleg bőrökbe bugyolálva; mesés szép volt. A nagyobbak csapatokba verődtek és úgy járták a falut, ez eltartott néhány órát. Jó buli volt.

Karácsony napján a felnőttek mentek „Jézus megváltót” énekelni, valamint a fiatal fiúk a lányokat énekeltek meg, főleg azok, akiknek már tetszett egy-egy lány vagy volt barátnője. A házbeli bőségesen megvendégelték mindenkit, és néhány pohár ital is lecsúszott. A fiataloknál onnan lehetett tudni, hogy tetszik neki egy-egy lány, hogy ő ment ki utoljára, amikor a házigazda meg a lánya kikísérte.

Másnap, 26-dika is dupla ünnep volt, hiszen az Istvánok neve napján is illet zenével és énekkel köszönteni őket. Ismételten az ajtóban a párok, mert itt gyerekek nem voltak, megénekelték (nálunk így mondták) az István nevű ismerőst, rokont, jó barátot. „Imély egykor Szent István”... Ez az este is az evéssel ivással, jó hangulatban telt.

Még mindig nem volt vége az ünneplésnek, mert jöttek a Jánosok, akik megkövetelték, hogy ők is méltóképpen meg legyenek énekelve, nem csak ám úgy kutyafuttában. Itt is ugyanaz a forgatókönyv, mint előző este, csak itt Szent Jánost köszöntötték.

El is érkezünk a lányok-asszonyok félelmeihez, jött az aprószentek napja, mely nem mindig volt kíméletes. Egy-egy férfi igen drasztikusan állt hozzá ehhez a szokáshoz, néha fájdalmat is okozva.

Hál 'Istennek ott még nagyon élnek ezek a hagyományok, ápolják őket és nem ciki részt venni benne. Remélem, még sokáig fogom hallani, ha hazamegyek, ahogy mesélnek erről a gyerekek.

FENYŐFA

Az idei évben is Mozsgó karácsonyfáját és a koszorú alapját felajánlották: Kiss István (Süni) és Laczó Roland.

Köszönet érte.

ÓVODAI ÉLET

Gulyás Csabáné

Édes, kedves Mikulás,
köszöntünk most téged.
Eljöttél az idén is,
ahogy megígérted.
Látjuk, hogy a tartásod
teli zsáktól görnyedt.
Rakd le nehéz puttonyod,
pihenj meg egy csöppet!

A gyerekek nagy-nagy örömeire megérkezett az óvodába a Mikulás bácsi! Hamarosan itt a Karácsony. Ez az időszak az egyik legkedveltebb és legszebb az évben, sok-sok izgalom, lázas készülődés, a varázslás varázsa.

Lassan végére érünk egy sok szempontból nehéz évnek, de azért akadtak szép pillanatok is.

Az őszi folyamán sajnos nagyon sok volt a betegség, de a tervezett tevékenységeket, programokat meg tudtuk valósítani, ha nem is tudtak a gyerekek teljes létszámban részt venni ezeken.

„AZ ŐSZ VITAMINDÚS KINCSEI”

Az őszi gyümölcsökből finom gyümölcssaláta készült, a finom szőlőből mustot préseltünk, de megtapasztalhatták a gyerekek azt is, hogyan készült prés hiányában a must – amikor mezítláb taposták a szőlőt a lányok és asszonyok.

Köszönjük a sok-sok gyümölcsöt, ami azóta is folyamatosan érkezik azoktól a családoktól, ahol az idén bőséges volt a termés. A gyerekek nagyon szeretik a gyümölcsöt, a nap bármelyik időszakában szívesen fogyasztják!

Sok-sok finom zöldség is termett a kiskertekben. Nagyon finom csalamádé készült, melynek alapanyagait a szülők biztosították számunkra. A gyerekek számára az üvegebe töltögetés a kedveltebb része a munkának, no meg persze a végén a kóstolás, de szeletelésben is sokan szorgoskodtak. Nagy di-

cséret a kiscsoportos apróságoknak, mert az idei évben közülük kerültek ki a leginkább szorgalmasak és kitartóak.

„NEMZETI ÜNNEPÜNK”

Nemzeti színű virágokkal és zászlókkal emlékeztünk az Október 23-i eseményekre. Betegségek miatt a nagycsoportosok sajnos nem tudtak részt venni az iskolások műsorában.

„Novemberben, Márton napján,
liba gágog, ég a kályhán.
Aki libát nem eszik,
egész évben éheznek.”

Hát reméljük, senki sem fog éhezni, ugyanis rengeteg finom „libasüti” készült: gyúrtak, sodortak, szaggattak, formáztak, finom citromos cukormázzal pingáltak a szorgos gyerek ujjacskák. Készültek a libafejdíszek, gyönyörűséges és vicces tölklámpások, díszbe borult az óvoda a várva várt Lampionos felvonulás napjára. A gyerekek szülei közül sokan részt vállaltak a lámpások elkészítésében és úgy tűnt, hogy sokan nagyon jól érezték magukat a munkálkodás során. Az elmúlt időszakban, sajnos alig volt lehetőség szülőkkel közös program szervezésére.

„ÓVODA UDVAR SZÉPÍTÉSE”

A játékok és a terasz elkészültével egy kis parkosításra lesz szüksége udvarunknak. Ültettünk már néhány élő növényt, díszfát, virágokat – köszönjük az árvácskát Kiss Ivettnek, a tulipánhagymákat pedig Hogeboom Petrának. Sajnos az elmúlt 1-2 évben több fa is elszáradt vagy a nagy szél áldozata lett. Szeretnénk még fákat, bokrokat ültetni. Ha valaki tudna segíteni abban, hogy hol lehetne nem túl drágán vásárolni kisebb mennyiségben császárfű és mogoró csemetét, nagyon megköszönnénk. Az udvar szépítése tavasszal folytatódik.

„KARÁCSONY KOPOGTAT”

Karácsonyig naponta bújnak elő a meglepetések az Adventi naptárból. Szép lassan karácsonyi díszbe öltözik az óvoda. Gyúlnak a gyertyák az adventi koszorún, készülnek a díszek, ajándékok, képeslapok, szeretnénk, ha a gyerekek átéreznék, hogy adni legalább olyan jó érzés, mint kapni. Hamarosan mézes sütemények illata lengi majd be az óvodát, mert a Gyerekek szerint, a saját készítésű sütemény a legfinomabb desszert az Ünnepi ebéd után!

KÍVÁNOM AZ ÓVODA MINDEN DOLGOZÓJÁNAK NEVÉBEN, HOGY AZ ÚJSÁG MINDEN OLVASÓJA BÉKESÉGBEN, SZERETETBEN ÜNNEPELJE A KARÁCSONYT SZÜKEBB VAGY TÁGABB CSALÁDJÁ KÖRÉBEN!
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT ÉS JÓ EGÉSZSÉGET KÍVÁNOK MINDENKINEK!

ISKOLAI ÉLET

Hajdu Szilvia

BOLDOG NOVEMBER!!!***Örültünk – bíztunk – és élveztük az önfeledt pillanatokot.***

Ez volt a novemberi sikerhónap. Szívesen mutatjuk ezt meg mindenkinek olvasás és képek formájában is!!!

És, hogy mi szerepel a bemutatásban?:

Márton-hét

Mi a pálya?

Bátrak Ligája

Színház

Karácsony

És, hogy ilyen lehet-e a december? Már nem biztos. Éppen ezért:

Vigyázzon mindenki magára!!!!**MÁRTON-NAPI PROJEKT-HÉT AZ ISKOLÁNKBAN**

Iskolánkban már hagyománnyá vált a Márton-napi projekthét, melyet ebben a tanévben november 8. és 12. között tartottunk meg. A koronavírus idén is módosított terveinket, természetesen a szükséges módosításokkal, az előírásokat betartva szerveztük meg programjainkat.

Mielőtt témahetünk részletezésére rátérnénk, nagyon röviden szeretnénk ismertetni, miért is fontos számunkra Márton napja. Tours-i Szent Márton Franciaország és mondhatni egész Európa egyik legismertebb keresztény szentje, aki számos szervezet védőszentje is. Márton-naphoz viszonylag sok szokás kötődik, így például az újborkóstolás, vagy éppen a libalakoma. A naphoz időjósítás is fűződik, hiszen a liba csontjának színéből próbálták meg kitalálni a hamarosan beköszöntő tél időjárását. Amennyiben a liba csontja fehér színű volt, fehér, havazásban gazdag, amennyiben barna, úgy sáros télre számítottak. Másik kapcsolódó szo-

kásként a lámpás felvonulást (Martinsumzug) említjük meg, melynek során gyerekek, családok lámpással a kezükben, Márton-napi dalokat énekelve járták az utcákat. Az imént felsorolt néhány példa mellett más szokásokkal, hiedelmekkel is találkozhatunk Szent Márton napján, melyek közül minél többel igyekszünk megismertetni diákjainkat.

Tanulóink a hét minden napján más-más tantárgy keretében találkozhattak Márton-naphoz kötődő szokásokkal vagy éppen Szent Márton legendájával. A feladatokat illetően változatosságra törekedtünk, hogy minél élvezhetőbbé tegyük őket diákjaink számára. Töltöttek ki keresztrejtvényt és totót, a nagyobbak koordináta rendszerben ábrázoltak libát, illetve német nyelvű dalokat tanultak.

A diákok által legkedveltebb tevékenységek csütörtökön kezdődtek, amikor elsőként az alsós évfolyamok vették birtokba az iskola kiskonyháját, hogy libaformájú süteményt süssenek. Őket követte másnap a felső tagozat, természetesen osztályokra bontva. Ők is elkészíthették, szépen kidíszíthették linzeralapú süteményeiket, melyek aztán hamar el is fogytak. A libasüti mellett a gyerekek napközben fogyaszthattak még libazsíros, tepertős kenyeret lilahagymával, meleg teával.

A témahét zárónapja esetében szintén sokszínűsége törekedtünk, ennek érdekében pedig minden órára más-más érdekes programot tűztünk ki. Készítettünk libákat papír tányérból, plakátot Szent Márton legendájáról, illetve szebbnél-szebb lámpásokat, melyekkel mini felvonulást rendez-

tünk iskolánk udvarán. A vírus-helyzet nem adott lehetőséget nagyobb felvonulásra, azonban reményeink szerint ezt a következő években bepótolhatjuk.

PÁLYAVÁLASZTÁSI KIÁLLÍTÁS

2021. november 17.

2021. november 17-én fél 9-től fél 1-ig Szigetváron, a gimnázium tornatermében Pályaválasztási kiállítást rendeztek a továbbtanuló 8. osztályos tanulók részére.

A kiállításon való részvétel a koronavírus miatt kicsit másképpen történt, mint az eddigi években. A teremben egyszerre csak 4 iskola tanulói tartózkodhattak. A tanulók 1-1 órát kaptak arra, hogy végignézzék a különböző pályákat bemutató „standokat”. A maszk használata természetesen kötelező volt. A rendezvény fél 9-kor kezdődött és fél 1-ig tartott. A mi iskolánk tanulói fél 9-től, fél 10-ig nézelődhettek, kérdezhettek és különböző feladatokat is megoldhattak. Az ünnepélyes megnyitó után 5 fős csapatot kellett szervezni, akik versenyszerűen végigjárták a kijelölt állomásokat, és megoldották a különböző feladatokat.

Csapatunk ezen a versenyen 1. helyezést ért el. Tagjai: Patak Petronella, Garai Keve, Doszpod Bálint, Radák Gréta és Heszeg Kíra.

Ők az ajándékokat pénteken kapták meg. A szervezők személyesen hozták ki iskolánkba. Ezt is köszönjük.

JÓL ÉREZTÜK MAGUNKAT! JÓ CSAPAT VAGYUNK! BÜSZKE VAGYOK RÁJUK! A feladatokat komolyan vették, fegyelmesen és ügyesen dolgoztak. A többi tanulónak is sikerült ezalatt az idő alatt végignézni a „kínálatot”, ahol érdekes és hasznos információkat kaphattak az őket érdeklő pályákról. Több helyen gyakorlati, ügyességi és logikai feladatok is voltak, ahol értékes ajándékokat nyerhettek. A helyben sült finom péksüteményekből is lakmározhattak. Rájuk is nagyon büszke vagyok! Sajnos fél 10-kor nekünk el kellett jönnünk, mert csak eddig volt időnk. **HASZNOS VOLT, ÉRDEKES VOLT, TANULSÁGOS VOLT** a kiállítás. Köszönjük a szervezőknek! Köszönjük Mozsgó polgármesterének és Hegedüs Jánosnak (szuper sofőrünknek) az utazáshoz kapott segítséget!

BÁTRAK LIGÁJA

Szigetváron is épül Honvédelmi Sportközpont – erről egyeztetett Dr. Vass Péter polgármester, Dr. Nébald György, a HS alelnöke és Bognár László tankerületi igazgató. Az új létesítmény a Hoboli úton épül és az önvédelmi sportok gyakorlása mellett bázisa lesz a légfegyverrel, lézerfegyverrel való lövészetnek is.

Ennek előszeleként a Honvédelmi Sportszövetség 8 környékbeli iskola részvételével 2 napos Bátor Ligája versenyt rendezett.

Kiélezett küzdelemben mérték össze erejüket a gyerekek. Kiemelten büszkék vagyunk arra, hogy a két nagy szigetvári iskola után mi lehettünk a legjobbak. Szép volt Bátorok!

PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ 2021. NOVEMBER 19-ÉN VALAHOL EURÓPÁBAN

2021. november 19-én a Pécsi Nemzeti Színházban iskolánk 22

tanulója (+ 6 felnőtt) megtekintette a Valahol Európában című musicalt.

A darab parádés szereposztással és sok-sok gyerekszereplővel került megrendezésre. Témája meghatározó és érthető volt tanulóink számára. **NAGYON TETSZETT** nekik a darab és természetesen nekünk is. Az előadás megtekintése után 1 órát kaptak a MC Donald's-ban, hogy egyenek és igyanak, vagy csak körülnézzenek az Árkádban. 7 órakor indultunk haza.

Köszönjük Kovács Zsolt polgármester úrnak és Fleckistánné Csöme Edit polgármester asszonynak, hogy lehetővé tették nekünk az oda és a visszautazást. Köszönjük Schludt Gyulának és Zilai Róbertnek, a két szuper sofőrnek is, Köszönjük, hogy segítettek, mert mi **NAGYON JÓL ÉREZTÜK MAGUNKAT!!!**

KARÁCSONYI ÜDVÖZLET

*A hó alatt alszanak a házak,
az egész világ csupa varázslat.
S, mint valami tündéralom,
jön el hozzánk szent karácsony.*

Kedves Ismerősök, Barátok! Tisztelt Lakosság!
Az idei járványhelyzetre való tekintettel közös ünneplésre nem lesz lehetőségünk. Ezúton kívánunk minden szeretettünknek, ismerősünknek:

**Áldott, békés ünnepeket és nagyon boldog Új Évet
a MOZSGÓI ISKOLA minden tanulója és dolgozója nevében!!!**

AUTOCITY VOLKSWAGEN BARANYA MEGYEI I.

Labdarúgás

Az őszi idényt, előkelő helyen, harmadikként zárta focicsapatunk. A pandémia miatt egy mérkőzés elmaradt, melyet tavasszal fogunk bepótolni. A tavaszi idényben 11 mérkőzést fogunk Mozsgón, hazai pályán lejátszani. A csapat nagyon jó összetételű, nem titkolt célunk, hogy megnyerjük a bajnokságot. Kedves Focirajongók! Várjuk a szurkolókat! Biztassuk játékosainkat!

Mozsgón ingyenes a belépőjegy a meccseken! HAJRÁ MOZSGÓ!

13. forduló 2021. 11. 14. vasárnap 13.30 SZEDERKÉNY SE — MOZSGÓ - SZENTLŐRINC II. 2 - 5
Góllövők: Onuigbo Maduka Marius (2), Baranyai Péter (2), Molnár Tamás

14. forduló -

15. forduló 2022. 01. 30. vasárnap KÉTÚJFALU SE — MOZSGÓ - SZENTLŐRINC II.

Az őszi idény játékosai: Basics Zsolt (19), Bányai Péter (21), Cenaj Drilon (24), Farkas Marcell (20), Gyalus Csaba (19), Hajnal Gergely (20), Havas Ferenc Dániel (16), Hesz Olivér (25), Kiss-Szemán Péter (19), Mang Brendon (16), Molnár Tamás (18), Mozsgai Dániel (19), Nagy Zsombor Róbert (20), Nyaka Bence (18), Onuigbo Maduka Marius (19), Pataki Armand (18), Petró Balázs (24), Pretzl Milán (19), Rátkai Zsolt (23), Simon Botond (18), Slavonics Bálint, (18), Szolga Gorán (31), Tóth Máté Zsolt (19), Töröcsik Péter Tibor (20) Török László (20), Újvárosi Ádám (21), Varga Armand Gábor (19), Vass Roland Rajmund (18), Vintonji Sergej (19), Vörös Zsolt (20).

	Csapat	M.	Gy.	D.	V.	LG.	KG.	GK.	Pont	BR.
1.	PÉCSVÁRAD SE R-Bus	14	11	3	0	77	11	66	36	8,5
2.	PTE PEAC	13	9	3	1	53	18	35	30	8,7
3.	MOZSGÓ—SZENTLŐRINC II.	13	9	1	3	42	22	20	28	7,9
4.	BÓLYI SE	12	8	3	1	30	12	18	27	8
5.	SIKLÓS FC.	12	8	0	4	30	27	3	24	8,4
6.	VILLÁNY TC.	14	7	3	4	27	21	6	24	8,1
7.	PVSK	13	6	2	5	27	21	6	20	8,4
8.	SZEDERKÉNY SE	14	6	1	7	22	30	-8	18	8
9.	LOVÁSZHETÉNY FC.	14	5	2	7	36	34	2	17	7,9
10.	VSK SELLYE	14	4	2	8	26	38	12	14	7,9
11.	SPORT36 KOMLÓI BÁNYÁSZ	14	4	1	9	21	34	-13	13	7,8
12.	PEACPMFC II.	11	3	4	4	18	19	-1	13	6,7
13.	BODA ÖSE	12	2	1	9	13	38	-25	7	7,3
14.	KÉTÚJFALU SE	12	2	0	10	14	47	-33	6	7,6
15.	GYÓGYFÜRDŐ HARKÁNY	12	0	0	12	9	73	-64	0	6,7

ASZTALITENISZ**MATUS ATTILA**

A Baranya megyei csapatbajnokság őszi szezonjában csapatunk remekült szerepelt, az idényt a dobogó 2. helyén zártuk. 2 mérkőzést az ellenfél kérésére halasztottunk. Szerintem ezeken a meccseken is nyerhettünk volna. Az őszi mérlegünk az alábbi táblázatból jól látható:

	Csapatok	Meccs	Nyert	Döntetlen	Vesztett	Pont	Meccsarány
1.	Harkányfürdő SE II.	7	7	0	0	21	103:23
2.	Mozsgói Csizik Mihály SE	6	4	1	1	15	64:44
3.	Pécsi Egyetemi AC V.	6	3	0	3	12	55:53
4.	Mohácsi TE 1888 II.	7	2	1	4	12	43:83
5.	Sásdi Városi SK	7	2	1	4	12	51:75
6.	Harkányfürdő SE I.	7	1	2	4	11	54:72
7.	Mohácsi TE 1888 III	6	2	1	3	11	54:54
8.	Dombóvári AC.II.	7	1	2	4	11	48:78
9.	Mágocs Községi SK.	3	2	0	1	7	32:22

Aki pedig meccseink részletes eredményeire is kíváncsi, annak figyelmébe ajánlom az alábbi oldalt: <https://asztaliteniszezz.hu/megyei-bajnoksagok/>

Boldog, meghitt, egészségben gazdag ünnepeket és új évet kívánok mindenkinek mind a magam, mind pedig csapattársaim nevében! HAJRA MOZSGÓ!

APRÓHIRDETÉS– FENYŐFA VÁSÁR**Dán luc fenyő és normand fenyő vásár**

DECEMBER 18-ÁN 8.00 -- 18.00 között

Sánta Endre, Mozsgón a Mátyás király utca 44. Tel.: 30 469 1279

A MEGVÁSÁROLT FENYŐT MOZSGÓ TERÜLETÉN
INGYENESEN HÁZHOZ SZÁLLÍTJUK.

IMPRESSZUM - Mozsgó Község Önkormányzatának Információs lapja - Megjelenik havonta ingyenesen

A lap alapítója: Mozsgó Község Önkormányzata Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester
Kiadó és szerkesztőség: Községi Könyvtár Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Horváth Bernadette, Kántor Éva • Kiadványterv: Neiczer-Győri Zsuzsi
Telefon: +36(73)344 060, +36(20) 329 0590 • E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com
ISSN 2062 3577 (nyomtatott) ISSN 2062 7254 (online)